

மழுப்பலான கல்விக் கொள்கை

- முனைவர் சப்யாசச்சி பட்டாச்சார்யா
தமிழில் : குமரேசன் முருகானந்தம்
panigal16@gmail.com

உயர்கல்வியில் ஏற்பட்டிருக்கும் “கொள்கை தாக்குதலு”க்கு எதிராக மார்ச் 12 அன்று தில்லியில் பல்கலைக்கழக மானியக் குழு அலுவலகத்தின் முன் தில்லி பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களின் போராட்டம்.

தனியார்மயமாக்கல் மற்றும் கார்பரேட் மயமாக்கல் சம்பந்தமாக அரசு மற்றும் சங்

பரிவாருக்கு இடையேயான வேறுபாடுகள் நரேந்திர மோடி அரசாங்கத்தின் புதிய கல்வி கொள்கையை நான்கு ஆண்டுகள் நிறுத்தி வைத்திருந்திருக்கலாம்.

இன்றைய தினம் நாடு முழுவதுமுள்ள கல்வி வளாகங்களில் கவனத்தை ஈர்க்கும் சிக்கல்களில், முக்கிய பிரச்சினை கல்வி

முனைவர் சப்யாசச்சி பட்டாச்சார்யா, முன்னாள் துணைவேந்தர் விஷ்வபாரதி, சாந்திநிகேதன். ஜீவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத் துறை முன்னாள் பேராசிரியர். பேராசிரியர், புனித அந்தோணி கல்லூரி, யுனிவர்சிட்டி ஆஃப் ஆக்ஸ்போர்ட். பேராசிரியர் யுனிவர்சிட்டி ஆஃப் சிக்காகோ மற்றும் el Colegio de Mexico. Talking back, Vande Mataram மற்றும் இன்ன பிற புத்தகங்களையும் எழுதியுள்ளார்.

நன்றி : Frontline - "Elusive Education Policy"
(06-07-2018)

தனியார்மயமாக்கப்படுவது என்பதில் சந்தேகமே யில்லை. சமீபத்தில், People's Commission on Shrinking Democratic Space (PCSDS) எனும் இயக்கம் தங்களது விவாதங்களில் "கல்வி தனியார்மயமாக்கல்" என்ற விடயத்திற்கு முன்னுரிமை அளித்தனர். "மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் நிபுணர்களின் கருத்திலிருந்து இந்தியாவில் உயர்கல்வியின் மீது திட்டமிட்டத் தாக்குதல் அரங்கேறிவருவதை அவதானிக்கிறோம். பொது கல்வி நிறுவனங்களுக்கு சுயாட்சி அளிப்பது எனும் மனிதவளமேம்பாட்டு அமைச்சகத்தின் சமீபத்திய முடிவானது, அரசுசமமான, தரம்வாய்ந்த மற்றும் தாங்கக்கூடியக் கட்டணமுள்ள கல்வியைப் பெறுவதிலிருந்து ஏழை மற்றும் பின்தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களை எங்ஙனம் விளிம்பு நிலைக்கு தள்ளுகிறது என்பதற்கு ஓர் உதாரணம்." (முரண்பாடாக, "சுயாட்சி" என்ற சொல் தற்போதைய அதிகாரத்துவ மொழியாடலில் கல்விக் கட்டணம் மற்றும் வேறு வருவாயீட்டும் விடயங்களின் மீதிருக்கும் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுதலை குறித்தேப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.) PCSDS ன் நடுவர் குழு "நாட்டின் வளர்ச்சி விகிதம் குறைவாக இருந்தபோது, கல்விக்காக அதிகமாக செலவிட்டுள்ளது." என்று மேலும் குறிப்பிடுகின்றனர்." (PCSDS உருவாக்கிய அறிக்கையின் நகலுக்கான எனது வேண்டுகோளுக்கு உடனடியாக பதிலளித்த மைக்கு பேராசிரியர் ரோமிலா தாப்பார் மற்றும் பமீலா பிலிப்ஸ் ஆகியோருக்கு நன்றி தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்). துரதிருஷ்டவசமாக, ஊடகங்கள் PCSDSன் தகுதிக்கேற்ற தக்க கவனத்தை அளிக்கவில்லை. இந்தியாவில் ஊடகங்கள் நிகழ்வுகளுக்கு பின்புலத்தில் நடக்கும் செயல்பாடுகளுக்கு அளிப்பதைவிட நிகழ்வுகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, அதிகப் படியான கட்டணத்தினால் நிகழ்ந்த மாணவரின் தற்கொலையை அறிவிப்பார்கள் ஆனால், கட்டணத்திற்கான கொள்கை உருவாக்கலைப் பற்றியல்ல. பத்திரிக்கைகளை இறுக்கிப்பிடிக்கும் குறைந்த பட்ஜெட் காரணமாக, இந்திய பத்திரிக்கையாளர்களுக்கு, ஒரு குறிப்பிட்ட துறையில் தொழில்முறை நிபுணத்துவம் இருப்பதில்லை. அதனால் செய்தியறிவிப்பு என்பது, பொதுமக்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும் ஒரு சில சம்பவங்களுக்குள்ளாக மட்டுமே

குறுகிப்போகிறது. எனவே, இதுவரை கவனம் பெறாத, நீண்டகால போக்குடைய கொள்கை உருவாக்கலைப் பகுப்பாய்வதற்கான அவசிய மேற்பட்டுள்ளது. ஒரு தொடக்கமாக, தற்போதைய ஆட்சியின் கீழ் கல்வி தனியார் மயமாக்கப்படும் விவகாரத்தில் கவனமேற்போம்.

சுப்பிரமணியன் குழு

PCSDS குறிப்பிடும் தனியார்மயமாக்கலுக்கான உந்துதல் புதிய அரசியல் ஆட்சி அதிகாரத்தை கைப்பற்றும் தருவாயிலும் நடைமுறையில் இருந்த ஒன்றையானாலும், பெரும்பாலான பத்திரிக்கையாளர்கள் விழிப்புடன் இருக்க வில்லை. 2016 ஆம் ஆண்டளவிலேயே அதற்கான சமீக்கைகள் உரத்தும் தெளிவாகவும் இருந்தன. நேரந்திர மோடி அரசு நியமித்த முதல் சில குழுக்களில் ஒன்று (அக்டோபர் 2015) "புதிய கல்விக் கொள்கையின் பரிணாமத்திற்கான குழு" என்றறியப்படும் T.S.R. சுப்பிரமணியன் குழு. தற்போது தனியார்மயமாக்கல் கொள்கை மற்றும் கார்பரேட்மயமாக்கல் என்று அடையாளம் காணப்படும் ஒரு கொள்கை நிலை சிந்தனைக்கான செயல்முறை முடுக்கிவிடப் பட்டது. சுப்பிரமணியன் குழு தனியார் மயமாக்கலின் பொருட்டு ஒரு வலுவான "தத்துவார்த்த" நிலைப்பாட்டை எடுத்தது. "கல்வி வணிகமயமாக்கப்பட முடியாதது" என்பதே தற்போது நிலவும் தத்துவமாகும்; கல்வி, முற்றிலும் கட்டுப்பாடற்ற வியாபாரமாக ஆகாத அளவிற்கு மிகவும் புனிதமானத் துறை என்பது உண்மையும் கூட. இருப்பினும், நடைமுறையிலிருக்கும் கடுமையான யதார்த்தம் என்னவென்றால் சுய இலாபத்தை அதிகரிக்க அரசின் பொதுக் கொள்கைகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த எத்தனிப்பதற்கு ஒப்பான நன்கொடைத்தொகை வசூல் பரவலாக உள்ளது. (இந்திய அரசின் புதிய கல்வி கொள்கையின் பரிணாமத்திற்கான குழுவின் ஏப்ரல் 30, 2016, தேதியிட்ட அறிக்கை, பத்தி 7.3.6). அந்தக் குழு தனது அறிக்கையில் அதற்கு கிட்டிய, அதாவது துணை வேந்தர் நியமனத்திற்காக சட்டவிரோதமாக அளிக்கப்படும் விலை பற்றிய புகார்களைப் பதிவிடுகிறது, மேலும் அது கூறுவதாவது, "தொழில்சார் நிறுவனங்களில் முதலீடுகள் பல்வேறு தரப்பட்ட அரசியல்வாதிகளின் ஆசிரியையோ, ஆதரவையோ, மானியவளங்களையோ அடிக்கடி பெறுவது எவ்விதமான சீர்திருத்தச்

No.F.01/NEP-2015
April 30, 2016

Dear Minister,

We attach the report of the Committee for the Evolution of the New Education Policy, constituted by your Ministry vide order No. 7-48/2015-PN-II dated 31st October 2015.

The structure of the Report is as follows. After the Preamble, Chapter 2 outlines the methodology followed by the Committee; Chapter 3 provides background information on the Education Sector of India, leading up to the need for a new Policy in Education. These are followed by an analysis relating to school education, higher education, some institutional issues as well as some overarching issues in chapters 5 to 8. The recommendations, outlined in the various chapters, are summed up in Chapter 9, which is the Policy recommended by the Committee; this can also be seen as the Executive Summary of the Report.

It was also envisaged that a framework for action on the recommendations would be part of the report. The Committee feels that it will be more appropriate if the implementation framework can be decided after Government considers the recommendations and the necessary policy decisions are taken.

The Committee would hope that the policy recommendations would lead to improvement in the state of education in the country.

செயல்பாட்டையும் கொண்டு செலுத்த முடியாததை உறுதிசெய்யும் அவர்களின் கூட்டு சக்தியையும், சுயநலங்கொண்ட அக்கறையையும் கற்பனை செய்து பாருங்கள். சுருக்கமாக, யதார்த்தமானது, கல்வியின் 'புனிதத்துவம்' எனும் கருத்துக்கு விரோதமாகவே உள்ளது."

பல்கலைக்கழக மானியக்குழு (UGC), பல தசாப்தங்களாக, கல்வி நிறுவனங்களுக்கு மானியங்கள் வழங்குவதில் வெளிப்படைத் தன்மையை அளிக்கும் சில நெறிமுறைகளை உருவாக்கியுள்ளது. நிலைமை "அச்சுறுத்து வதாகவே" உள்ளது என்று சுப்பிரமணியன் குழு ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. இருப்பினும், உயர் கல்விக்கான ஒரு ஒழுங்குமுறை அமைப்பு மிகவும் நுட்பமானதாகவும், கல்வி நிறுவனங்களின் பல்வேறு பிரிவுகளையும், தரத்தையும் பொருத்தமான பாகுபாட்டுடன் கையாளும் திறனையும் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை அது கொண்டுள்ளது. (சுப்பிரமணியன் குழு அறிக்கை, பத்தி 7.3.7). "அனைவருக்கும் ஒரே சட்டம்" என்பது ஒத்துவராது மற்றும் நல்ல தரம் வாய்ந்ததற்கான சாத்தியமுள்ள நிறுவனங்களின் விடயத்தில் சில சலுகைகள் தரப்படலாம் என்ற கருத்தை முன்வைக்கிறது.

குழு அதை சுருக்கமாக தெரிவித்துள்ளது: "புதிய மேலாண்மை கருத்தாக்கம் முழுமையான தன்னாட்சியை வழங்குவதன் மூலம் தரத்தை ஊக்குவிக்க வேண்டும்". அதேவேளையில், "மோசமான நிர்வாகங்களை, தகுந்த தடைகளையும், கட்டுப்பாடுகளையும் கொண்டு தடுத்தாள வேண்டும்" அல்லது "தரம் தாழ்ந்த நிறுவனங்களை நீக்குதல் வேண்டும்". இவ்வாறாக, "வளைந்துகொடுத்தல் அல்லது நுட்பமாதல்" என்ற நிலைபாட்டின் மூலம் சுயமாக கையாள்வதற்கான விருப்பத்தை, குழு ஒழுங்குமுறை ஆணையத்திடமே விட முனைந்துள்ளது.

சுப்பிரமணியன் குழுவின் அறிக்கையிலிருந்து தனியார்மயமாக்கல் கொள்கையை நிர்மாணிப்பதற்காக அடிப்படைகளைக் கொண்டுள்ள பத்திகளை நாங்கள் எடுத்துக்கொண்டுள்ளோம். ஜூன், 2017 ல் இரண்டாவது குழு அமைக்கப்பட்டதால் கிட்டத்தட்ட அந்த அறிக்கை மறக்கப்பட்டு விட்டது. இருப்பினும், அது ஒன்றே அரசிற்குக் கல்விப் பற்றியத் திட்டமிட்ட சிந்தனைக்கான ஆதாரமாக தற்போது விளங்குகிறது. கொள்கை உருவாக்கலின் உள்ளியக்கம் மற்றும் எங்கே கொள்கைகள் தவறாகியது போன்றவற்றை புரிந்துகொள்ள உரிய ஆவணங்களுக்காக நாம் பின்நோக்கிச் செல்ல வேண்டும், இல்லையெல் ஏற்கனவே நன்கு அறியப்பட்ட விமர்சனங்களையே மீண்டும் மீண்டும் ஒப்புவித்தல் நிலையை கடந்து செல்ல இயலாது.

அடுத்த பத்து ஆண்டுகளில், உயர் கல்வியில் சிறந்து விளங்கும் 100 புதிய மையங்களை நிறுவ வேண்டும் என்று சுப்பிரமணியன் கமிட்டி பரிந்துரைத்தது. "அடுத்த பத்து ஆண்டுகளில், அது போன்ற 100 புதிய கல்வி நிறுவனங்களை தனியாரும் பொதுத்துறையும் உண்டாக்க உதவும் ஓர் சூழலை உருவாக்க வேண்டும். இது புதிய கல்வி நிறுவனங்களையும், தங்களைத்தாங்களே சிறந்த நிலைக்கு மேம்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் ஏற்கனவே செயல்பட்டுவரும் கல்வி நிறுவனங்களையும் உள்ளடக்கியிருக்கலாம். இதை அடைய, ஒரு தாராள மற்றும் ஆதரவான கட்டுப்பாட்டுச் சூழலை நிறுவ வேண்டும்... ஓர் ஆதரவாளர் முதலீடு செய்ய விரும்பும் பட்சத்தில், ஐந்து ஆண்டு காலத்தில் சுமார் 1,000 கோடி ரூபாய் என்று வைத்துக்கொண்டோமேயானால், மேலும் அந்த திட்டம் ஓர் பரந்த, நம்பகமான செயல்

திட்டத்துடன் இருக்கும்பட்சத்தில் பாடத்திட்டம் தெரிவுசெய்தல், இடம், கற்பிக்கும் முறை, இந்தியாவிலிருந்தோ, வெளிநாட்டிலிருந்தோ ஆசிரியர்களை ஆட்சேர்த்தல், மற்றும் சுயமாக கல்விக் கட்டணத்தை நிர்ணயித்தல் ஆகியவற்றிற்கு இந்த ஐந்து வருடங்களில் அப்புதிய முயற்சி அதிகாரப்பூர்வ அங்கீகாரம் / மதிப்பீட்டு நிறுவனத்தின் கவனமாக ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படும் என்ற நிபந்தனையுடன் முழு தன்னாட்சியும் வழங்கப்பட வேண்டும்." (சுப்பிரமணியக் குழு அறிக்கை, பத்தி 7.4.9, 7.4.10). இத்தகைய ஒரு கல்வி முயற்சியானது ஒரு நல்ல நிர்வாகத்தின் கீழ் ஒரு பெருவணிக நிறுவனமாக இருந்தால், அது ஊக்கமளிக்கப்பட வேண்டும்.

சுப்பிரமணியக் குழு வரைந்த செயல்நிரலானது, தற்போது மனிதவள மேம்பாட்டுத்துறை அமைச்சகம் முன்னிறுத்தும் தனியார் பெருநிறுவனமயமாக்கலின் உருவகத்தின் ஆரம்ப அறிகுறி என்று தெளிவாகக் காட்டுகிறது. கூடவே ஒரு சுவாரஸ்யமான விஷயம் நடந்தது. பல ஆண்டுகளாக, கல்வியியல் சமூகத்தின் ஒரு பெரிய பிரிவு, குறிப்பாக கல்லூரி ஆசிரியர்கள், பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவை (யு.ஜி.சி) கிட்டத்தட்ட ஒரு "வர்க்கஎதிரி" யாகப்பார்க்கிறது. இந்த கருத்து சமீபகாலமாக கணிசமாக மாறத்துவங்கியுள்ளது. அதன் அனைத்து தவறுகளோடு UGC சில விஷயங்களில், கடந்த சில தசாப்தங்களில் கல்வி நிறுவனங்களுக்கு மானியம் வழங்கும் நெறிமுறைகளில், சில வெளிப்படைத்தன்மையை உருவாக்கியது. இது, அனைத்திற்கும் பின்னர், UGCன் தலையாய செயல்பாடாக முதலில் கருதப்பட்ட நீண்ட காலமாக எதிர்பார்க்கப்படும் "புதிய கல்விக் கொள்கை" முழுமையாக உருவாக்கப்படாமலும், ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமலும், அரசாங்கம் ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியாக தொடர்ந்து தற்காலிக முடிவுகளை எடுக்க வேண்டியதாயிற்று. அடுத்த பொதுத் தேர்தல் நெருங்கி வருவதால், அதிகமான தற்காலிக முடிவுகளை எடுப்பதற்கான தூண்டுதல் நிர்வாகத்துறையை தொற்றிக் கொண்டுள்ளது. ஓர் உதாரணம், மே 25, 2018 அன்று, மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகத்தின் கீழ் வரும் ராஷ்டிரிய உச்சத்தார் சிக்ஷா அபியான் [Rashtriya Uchatar Shiksha Abhiyan (RUSA)]னின் PAB திட்ட ஒப்புதல் குழு]

"முன்னெப்போதும் இல்லாத" முறையில் 4,889 கோடி ரூபாய் ஒப்புதலுக்கான அறிவிப்பை வெளியிட்டது. மேன்மைக்கு அதிமுன்னுரிமை அளிக்கும் விதமாக, தரம் மற்றும் சிறப்பம் சங்களை மேம்படுத்துவதற்காக பல்கலைக் கழகங்களுக்கு 100கோடி ரூபாய்க்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. "(MHRD செய்திக் குறிப்பு, டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா, மே 26, 2018). ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, UGC க்கு தகவலில்லாமல் இத்தகைய முடிவுகளை மேற்கொண்டதற்கு UGC, MHRD உடன் சர்ச்சையில் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும். இன்று ஒரு கருத்து வேறுபாடும் இல்லை.

புதிய கல்விக் கொள்கை

சுருக்கமாக மறுபரிசீலனை செய்ய, 2015 ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் கல்விக் கொள்கையின் உருவாக்கத்தைத் துவங்கி T.S.R. சுப்ரமணியன் குழுவை அக்டோபர் 2015 ல் நிறுவியது. அந்த குழுவின் அறிக்கை ஏப்ரல் 2016 ல் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அந்த அறிக்கை பின்னர் முன்னாள் இஸ்ரோவின் தலைவரும் விண்வெளி விஞ்ஞானியுமான டாக்டர் K. கஸ்தூரிரங்கன் தலைமையில் MHRD யால் நிறுவப்பட்ட குழுவின் அறிக்கைக்கு உள்ளீடாக அமைந்தது. இக்குழு அதன் அறிக்கையை டிசம்பர் 2017 ல் சமர்ப்பிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது, ஆனால் மார்ச் 2018 வரை கால நீட்டிப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. பல பங்குதாரர்களிடம் ஆலோசிக்க வேண்டியிருப்பதால் கொள்கை ஆவணத்தின் வரைவை முடிக்க அதிக நேரம் தேவை என்று 2018 ஏப்ரல் நடுப்பகுதியில், MHRD அதிகாரிகள் அறிவித்தனர். எப்படியிருந்தாலும், அறிக்கை பள்ளி மற்றும் கல்லூரிகளின் புதிய கல்வியாண்டு துவக்கமான ஏப்ரல் ஜூலை மாதவாக்கில் மட்டுமே கிடைக்கும். டெக்கான் ஹெரால்ட், அதன் ஏப்ரல் 23, 2015 தலையங்கத்தில், நான்கு ஆண்டுகள் ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருந்த பிறகும் கூட, இந்த அரசாங்கம் கல்விக் கொள்கைக்கு இறுதி வடிவம் கொடுக்கத் தவறிவிட்டது என்று கூறியது. முன்னதாக, மனிதவள மேம்பாட்டுத்துறை அமைச்சகம் பாரதிய ஜனதா கட்சியின் மக்களவை உறுப்பினர் தலைமையிலான அதன் நாடாளுமன்றக் குழுவால் உந்தப்பட்டது. இருந்தபோதிலும், "புதியக் கல்விக் கொள்கை" என்று நான்கு

ஆண்டுகளாக விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட விடயத்திற்கான அடையாளம் எதுவும் தென்படவில்லை.

இதனிடையே, தனியார்மயமாக்கல் அதிகாரப் பூர்வமாக அறிவிக்கப்படாமல் நடந்தேறியுள்ளது. இந்த முன்னெடுப்பின் மோசமான தாக்கம் கல்விக் கட்டண வடிவமைப்பில் இருக்கிறது. இந்த திருத்தப்பட்ட அதிகப்படியான கட்டணத்தைச் செலுத்த இயலாமையில் இருக்கும் சமூகத்தின் ஏழ்மை நிலையில் உள்ள மாணவர்களுக்கு கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் கடும் சேதத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. பெரும் எண்ணிக்கையிலான நிகழ்வுகளில் அது பரந்த எதிர்ப்புப் போராட்டங்களுக்கும் தற்கொலைகளுக்கும் கூட வழிவகுத்தது.

கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் அதன் கல்வி கொள்கையில் ஒரு அறிக்கையைக் கூட உருவாக்காதவறிய இந்த அரசாங்கத்தை எங்ஙனம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள முடியும்? அது வலதுசாரி அறிவுஜீவிகளை நாடியதோ? வலதுசாரிகளின் அதிகார வரிசைக்கிரமத்தில், தனியார்மயமாக்கலுக்கு தயக்கம் காட்டுதலை அடையாளம் காணும் ஓர் மறைமுக போக்காகவோ, ஒருவேளை வலதுசாரி அறிவுஜீவிகள் அரசாங்கத்தை, குறிப்பாக உயர்கல்வியை கட்டுப்படுத்தும் அமைச்சகத்தை ஒரு உறுதியான கொள்கை அறிக்கையை நோக்கி செல்லவேண்டும் என்று வற்புறுத்தத் தவறியதாகவோ இருக்கலாம். ஆட்சி அரசியலிற் குள்ளிருக்கும் பிளவுகள் மற்றும் வேறுபாடுகளை வெளிப்படுத்தும் ஒரு உறுதியான கொள்கை அறிக்கையை ஒத்திப்போடுவது அநேகமாக மிகவும் வசதியாக இருந்திருக்கும்.

ஆர்.எஸ்.எஸ் வலியுறுத்தும் தொன்மையான அறிவுசார் அமைப்புமுறை மற்றும் பாரம்பரிய மதிப்பீடுகளுடன், கார்பரேட்கள் கல்வியில் மூலதனம் செய்யும் புதிய யுத்தியோடு ஆர்.எஸ்.எஸ்ஸின் முக்கியஸ்தர்கள் எங்ஙனம் ஒத்துப்போவார்கள் என்பது சிக்கலான ஒன்று. தீன் தயாள் உபாத்யாயா, சில அடிப்படை கொள்கைகளை வழங்கிய அறிவுஜீவி என்று தற்போதய அரசின் உறுப்பினர்களால் அவ்வப்போது நினைவில் கொள்ளப்படுகிறார். கல்வி கற்றலில் அவர் நிச்சயமாக ஆர்வமாக இருந்தார் (உண்மையில், ஆங்கில இலக்கியத்தில் எம்.ஏ. பட்டத்திற்குப் பிறகு, பி.எட். மற்றும் எம்.எட். படிப்பை தேர்வுசெய்திருந்தார்)

மற்றும் அவரது கருப்பொருள்களில் கல்வி மையமாக இருந்தது, ஏனெனில் அவரது சித்தாந்தமான ஏக்கத்மா (ஒற்றை அடிப்படை) பொருத்தமான கல்வியின் மூலமாகவே பின்பற்ற முடியும். இருப்பினும், அவரது எழுத்துக்களில் தனியார்மயமாக்குதலின் கொள்கையுடன் மெய்ஞானமாகவும் இணக்கமாகவும் இருக்கும் கல்வி கருத்துக்களைக் காண்பதரிது. தீன் தயாள் உபாத்யாயாவின் "அனைவருக்கும் கல்வி" யின் மீதான வலியுறுத்தல் ஸ்வதேசி மற்றும் பரவலாக்கலுக்கான கருத்துகளை உள்ளடக்கிய ஒரு பொருளாதாரத் தத்துவத்தின் ஒரு பகுதியே. அந்த அணுகுமுறை, மூலதனத்திற்கு, குறிப்பாக பன்னாட்டு மூலதனத்திற்கு கதவு திறக்கும் தனியார்மயமாக்கல் என்ற கருத்துடன் ஒத்துப் போகவில்லை.

மேலும், சுப்பிரமணியன் கமிட்டி அறிக்கையில் இருக்கும் நிர்வாக மொழி கல்விக் களத்தில் தீன் தயாள் உபாத்யாயாவின் அணுகுமுறைக்கு மிகவும் அன்னியமாக இருந்தது. உதாரணமாக, சுப்பிரமணியன் கமிட்டி இவ்வாறு குறிப்பிட்டது: "கல்வி நிறுவனங்கள் கம்பெனி சட்டத்தின் பிரிவு-8ன் கீழ் நிறுவனங்களாக நிறுவப்படலாம். இது முழு தகவல்களை வெளிப்படுத்தப்படுத்துவதையும், கம்பெனி சட்டத்தின் விதிமுறைகளுக்கு இணங்குவதையும் எளிதாக்கும்.... ஒருவேளை மாநிலமோ ஒழுங்குமுறை அமைப்போ குறைந்தது இரண்டு சுதந்திரமான இயக்குனர்களை நியமனம் செய்வதற்கு கூடுதல் நிபந்தனைகளுடன் கம்பெனி சட்டத்தின் கீழ் ஒரு கார்பரேட் நிறுவனமாகவும் இருக்கலாம்." (பத்தி 7.4.10). தீன் தயாள் உபாத்யாயாவின் கருத்துக்கள் இந்த வகையான பெருநிறுவன நோக்கிற்கு ஒத்திருக்கவில்லை.

இருப்பினும், தனியார்மயமாக்கலின் செயல் நிரலானது ஆதரவை பெற்றுள்ளது. ஏனெனில் அது ஆட்சியாளர்களின் தாராளவாத தத்துவத்துடன் இணக்கம் கொண்டுள்ளது. அதே நேரத்தில், ஆர்.எஸ்.எஸ் வலியுறுத்தும் தொன்மையான அறிவுசார் அமைப்புமுறை மற்றும் பாரம்பரிய மதிப்பீடுகளுடன் கார்பரேட்கள் கல்வியில் மூலதனம் செய்யும் புதிய யுத்தியோடு ஆர்.எஸ்.எஸ்ஸின் முக்கியஸ்தர்கள் எங்ஙனம் ஒத்துப் போவார்கள் என்பது சிக்கலான ஒன்று. ஆர்.எஸ்.எஸ் தலைவர் மோகன் பகவத், பாரம்பரிய இந்திய சமுதாயத்தை போலல்லாமல்

"மேற்கத்திய சமுதாயங்கள் சந்தைகளால் இயக்கப்படுகின்றன" என்ற கருத்தை தெளிவாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இறுதியாக, MHRD குறிப்பிடும் பல்வேறு "பங்குதாரர்கள்" குறிப்பாக பெரும்கல்வி நிறுவன முதலீட்டாளர்களுக்கும், MHRDயிடமிருந்து மானியங்கள் வேண்டு வோருக்கும் இடையே மோதல்கள் இருக்கலாம், முன்மொழியப்பட்டபுதியகல்விக்கொள்கையின் விவரங்கள் வெளிவரும்போது தவிர்க்க முடியாமல் அத்தகைய மோதல்களை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வரும். இதே காரணங்களுக்காக, குறிப்பாக, இதே ஆண்டில் வரவிருக்கும் பொதுத் தேர்தல், அதே பங்குதாரர்கள் செயலூக்க விரர்களாக பணியாற்றும் தொகுதிகள் பேணிய எதிபார்ப்புகளை மேலோங்கச் செய்கின்றபோது புதிய கல்விக் கொள்கையை உருவாக்குவது எளிதானது அல்ல,

ஆர்.எஸ்.எஸ்.ஸூம் உயர் கல்வியும்

தற்போதைய அரசியல் ஆட்சியானது, கல்விக் கொள்கைக்காக வலுவான ஆதரவு திரட்டுவோர்களை தன்னுள்ளேக் கொண்டுள்ளது என்ற நிதர்சனத்தை நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும். மார்ச் 2017 ல் டெல்லியில் ஒரு தேசிய ஆசிரியர்கள் மாநாட்டிற்கு தலைமை தாங்கும்போது, மோகன் பகவத், உயர் கல்விக்கென்று ஆர்எஸ்எஸ்ஸின் தனி பிரிவுக்காக அறைகூவல் விடுத்தார். அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமான சிற்சில பத்திரிகைகளுக்கு அளித்த அறிவிப்புகளை சிறிய சிரமமேற்கொள்ளல் மூலம் நாம் கதையை சோடிக்க முடியும். ஆர்எஸ்எஸ் 1952 ல் இருந்து பல பள்ளிகளை இயக்கி வருகிறது, ஆனால் புதிய செயல்நிரல் உயர் கல்வியையும் குறிவைக்கிறது. 2016 ஆம் ஆண்டில் வித்யா பாரதி அஹில் பாரதிகா சிக்ஷா சாஸ்தனாஸ் வெளியிடப்பட்ட மதிப்பீட்டின்படி, அதன் நிர்வாகத்தின் கீழ் 12,363 "முறையான பள்ளிகள்" மற்றும் 12,000 "ஒற்றை ஆசிரியர் பள்ளிகளும்" இருந்தன. அப்படியானால், வித்யாபாரதியின் செயல்நிரல் என்ன? அதன் தேசிய செயலாளர் சிவ்குமாரின் கருத்துப்படி, சன்ஸ்தனின் குறிக்கோள் "இந்தியமயமாக்கல், தேசியமயமாக்கல் மற்றும் ஆன்மீக கல்வி" என்று இருந்தது. வித்யா பாரதியின் வலைதளத்தின்படி, மாணவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 2016 ஆம் ஆண்டில் பல லட்சம், தொடர்புடைய பள்ளிக் கல்விப்பணி ஷிக்ஷா மந்திரி சேவா பாரதி, வனபாசி கல்யாண்

ஆசிரமம் மற்றும் பாரத் கல்யாண் ப்ரதிஷ்டன் ஆகியோரால் நடத்தப்பட்டது. கூடுதலாக, பாரதிய ஷிக்ஷா நிதி அயோக் மற்றும் ஷிக்ஷா பன்சாவோ ஆந்தோலன் சமிதி போன்ற கருத்தியல் தலைமையின் கூற்றுகளுடன் ஆலோசனைக் குழுக்கள் உள்ளன. <http://www.organiser.rebrandinggurukul.com> எனும் அவர்களின் இணையதளம் அவர்களது நடவடிக்கைகளின் வரம்பு மற்றும் கருத்தாழம் பற்றிய ஒரு கருத்துருவை அளிக்கிறது, ஆனால் அதை மட்டுமே சார்ந்து இருத்தல் என்பது முட்டாள்தனமானது.

எனவே, நடப்பாட்சியினுள் வெவ்வேறு செயற்றிரல்களுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கும் இரண்டு வலுவான ஆதரவு திரட்டும் கூட்டம் இருக்கிறது. ஒருபுறம், பாரம்பரிய அறிவுசார் முறைமை, தாய் மொழியில் கற்பித்தல், மற்றும் சமஸ்கிருதத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் புனிதத்தன்மையையும் மையமாக்கக் கொண்ட கூட்டம் உள்ளது. மறுபுறத்தில், சர்வதேசீதியில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தரமான அறிவு, ஆங்கில மொழியில் கற்பித்தல், சர்வதேச தரவரிசைக்கான இலட்சியங்கள் மற்றும் மாணவர்களிடம் கோரும் கட்டணத்தை நிர்ணயிக்க முழுமையான சுதந்திரம் ஆகியவற்றிற்காக ஆதரவு திரட்டும் கூட்டம் உள்ளது.

இக்காரணங்களால் பொதுக் கொள்கைகளை மாற்ற நினைக்கும் இக்குழுக்கள், இரு வெவ்வேறு திசைகளில் இழுக்கின்றன. இது நம்மை, இத்தகைய வேறுபாடுகள் நீண்டகால பயணத்தில் சமரசத்தை எட்ட முடியுமா என்ற கேள்விக்கு இட்டுச் செல்கிறது. உண்மையில் வேறொரு முக்கிய கேள்விக்கு. ஒரு அரசியல் ஆட்சி, அடிப்படைக் கொள்கைகளில் முரண்பாடு இருக்கும் பட்சத்தில் அத்தகைய உள்முரண்பாடுகளைத் தீர்க்க முடியுமா? கல்விக் கொள்கையில் கட்டுப்பாட்டைக் கைப்பற்ற முயலும் இந்த எதிர்மறையான கூறுகள் பற்றி நமக்குத் தெரியுமா? மேற்கூறிய நிலைகள் மற்றும் வேறுபாடுகள், மற்றும் இந்த பொதுக் கொள்கைகளை மாற்ற நினைக்கும் வெவ்வேறு குழுக்களின் சமூக அமைப்பு பற்றி மேலும் தகவல்கள் தேவை. கொள்கை உருவாக்கத்தை யார் கட்டுப்படுத்துகிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்காக ஒருவேளை நாம் அவற்றை ஆய்வு செய்ய வேண்டும்.

